

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . . 3 frt.—kr.
Fél évre . . . 1 „ 50 „
Negyedévre . . . 80 „
Egyes szám ára . . . 10 „

Előfizetési díj.

Videken:

Egy évre . . . 3 frt 60 kr
Félévre . . . 1 „ 80 „
Negyedévre . . . 1 „ — „
Egyesszám . . . 10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKU HETIKOZLONY.

Hirdetmények díj 3 hasbos petít sorért 5 kr. — Többesrít vagy terje- || Nyit térbenvaló közlemények után három hasbos sorért 15 krajczár
delmes hirdetésnek! Árfelezés adatik. számláitk.

Az előfizetési díj és a lap szellemi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez 65 ut 81. szám alá Vácra küldendők.

Hirdetések felvételnek a siketn. iparint. könyvnyomdájában, a művezető által.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Czáfolt,*)

a kath. legényegyl. t. al-előfizetés néhány szavára.

„A szükség szokások szál”
Hemera.

III.

Vannak emberek, kik önzők, hiú becsvágyók, uszályhordozók és tudatlanok; ezek nem remegnek könyelmenten földözni az emberiség legszentebb érdekeit saját hitvány ügyükért; ezeknek arca nem pirul népigott tiporni; ezeknek saive nem esik meg a sors csapásától sujtott embertársainak — de hogyis esne, midőn ők hisznek, míg a nép fizik, éhes és szomjas!.....

Azonban hagyjuk ezt!

A kath. legényegyl. t. alelnök e „Vác” 47. számában a következő kis ügyetlen mesét kelepeli el nekem: „A kath. legényegylet reformálódni czikkel úgy jártam, mint az egyszeri zsidó a lovat áruló gazdaemberről. A gazda t. i. egyre kínálta a lovat, mit is, ha a zsidó jól megnézett, azt felelte a gazdának: „Ha ennek a lónak az eleje olyan volna, a minőnek hátuljának kellene lenni, megvenném.”

Ezzel azt akarta mondani t. alelnök ur, hogy én vagyok a lóáruló gazdaember — ön meg a zsidó.

— Lelkemre mondom, ez szép hasonlat — mert öntől jött. — Lássa Ön, ha a zsidó ingyen kapja a lovat, akkor nem felelt volna így. — De megköszönte volna. — Én is, ha ön inyre írok a legényegyletről, akkor dicséret volna, míg most csak fenyeget.

És, hogy én azt gondolom, miszerint a társadalom olyan mint a dífő — s hogy ezért nevetésges ember vagyok. — Köszönöm a ökot t. alelnök ur. Valóban Ön derék egy férfiú.

Az igaz, hogy a lánegéz még nem perzelte le homlokomból hajmatom (talán önnek igen?), de azért anna

*) E czikkel a polemia — minoktatás már eddig is nagy kiterés történt minikét részről — tel- sen befejezettek nyilvánítottak. Szerk.

ostoba rajongók közé sem tartozom, kik zománccos ködpárazatukkal agyukban — homályosítani igyekeznek a tisztá léget körülöttünk, hogy a zavarosban annál bátrabban halászhassanak.

Aztán ismét visszaugrik a könyvtárhoz, melynek tartalma egy részét „szellemtörpítőknek” nyilvánítottam, és nyilvánítottam jelenleg is. — Itt hatalmasan felsóhajt imigyen: „Szegény Ostor!... így van az, midőn valaki nem szeret olvasni, s írónak csap föl.” — Kedves t. alelnök ur, jobb lett volna önnek hallgatni. Majd most látjuk meg, kiolvasott többet. (Különböen én nemcsak olvasás, de tapasztalatból is beszéllek).

Ön ugyanis azt mondja, jó figyeljen t. alelnök ur: „Hisz Morus Tamas volt az, ki Angliában 300 év előtt már a munkásosztály terheinek könytelésén fáradozott.” — Uram! ezt keressen tagadom, ez hamis állítás. Morusnak több gondja volt a négyelbű állatokra, mint a munkásokra — az akkori politikai helyzetben, (Rastell.) Morus, bár tevékeny is volt, de jobb szerette a pihenést. Morus küzdött a Hierarchy érdekei mellett, de nem a munkások sorsa javításán. Morus a papuralom meghuosításáért küzdött Angliában, ezt bizonyítjaák kortársaik (Payet és Pawlet), de a celszavész és erőb lelkü Cromwell jónak látta őt a rochesteri püspökkel és több társaival — mivel összekészítéssel vádolottat az ország és király ellen, s a lázadás magvait hinté a nép közé — láb alól el tenni: toronyba zárták és lefejezték, mint lázadókat.

Feje majdnem egy holnapig fekdűt a londoni hidon, s a Themsebe akarták már vetni a halaknak eledelül, hogy a példán okuljanak a főlégsér- tők, (Cresaire). De leánya Margit titokban megvásárolta a főt s illő helyre temetét egy ön-sekényben, (Wood, 1650).

— Lássa ön t. alelnök ur, hogy Morus nem a munkások terhének kö-

nyítésén, de a Monarchia ellen a papuralom érdekében fáradt.

Többet olvasni és tapasztalni t. alelnök ur!

Nyomban említi Fenelon művét: Anacharis-t. S itt azt mondja: „Maga Anacharis szerepel a munkában.” Igen, volt egy kóbor, kalandor, ki család-ját és hazáját önkényt hagyá a bizonyos belviszály miatt, s haragját ön-maga fekezendő, szokráozást keresett a nagy világban; bekalandozta Spanyolhoz, Angliát és Franciaországot, s mindenütt jó érezte magát, de legjobban a papok környezetében (talán ezért tetszik önnek, nemde?) — Tehát az nem volt böles, hisz ön nagyt, mert egy böleost sokkal magasabb szellemmel képezelk, mint ő volt.

Ez állítás is tehát hamis!

Többet olvasni és tapasztalni t. alelnök ur!...

Tovább következők: „Ha tán a sz. irás „szellem törpítő”, ezzel meg-támadott minden keresztény felekezetet.” Korúntsem támadtam meg a keresztény felekezeteket; mert ha azt tettem volna, így visszavonnam szava-mat, mi egy gondatlan heveskedő indulatnak volna szüleménye. Tehát állításom mellett maradok, hogy „szellem törpítő.” Olvassa csak ön mindig a sz. irást, látni fogja, hogy marad mozdulatlanul egy helyben szelleme, hogy tempu majd el töle az ész más nem olvasva, s más fölött nem elmékedve. — Lássa t. alelnök ur, hogy nem sértettem meg egy hitfelekezettet sem. —

És írja: „Sőt többet mondok, így vallomásra a legvallástalanabb bölcse-lés sem vetemedett.” — Kérdem t. alelnök ur, látott már ön vallástalan embert? En még nem! Minden em-beri lénynek kell, hogy vallása legyen. Hallatta ön Socratest, az ó-kor egy legnagyobb bölcseit; mit gondolt ő Parnass vagy Hellas képzelt isten-yei, melyek Zűcs, Hades, Kronos, Poscidon stb. Ó, mint szellem-óriás, ön-

lan szorgalom, szilárd összetartás és akarat, s aztán elmondhatjuk a hamis elvek terjesztőire: „Legyetek bár közszi tenger közepén, mi vagyunk a világnad, mely titeket elborít!” — Véljétek már benneteket égig nyúló szikla fal, mi vagyunk a földindulás, mely ama válasz falat romba dönti!

Ostor.

A „gömör” lapok szerkesztője következőn nagyon fontos felhívást intéz az ügyvédi karhoz, mely indítványt mi is magunkévá tévén, közöljük egész terjedelmében:

Néhány szó az ügyvédi karhoz,

Az ingó és ingatlanok árverése — főleg adóssági perkeknél, — ha egyszerű vagy, kihez az által a pernek eleje nem vétetik, kihez az ügyvédek felhatalmazások végeredménye a foglalás és árverés.

A p. p. 464. és 469. §-k végleges rendelik az árverési hirdetményeket a hivatalos lapban háromszori közzétételre.

A p. p. fennebbi §§-ai óta magyarzáttak, hogy az árverési hivatalos közzététel csak a „Budapesti Közlöny” útján érhető el. A magyarzárt téves is az ügyvédek tetemes karaván jár, mit is — különben irányt adni nem akaró véleményünkkel a helyesbítés vétele végett — nyilvános uton közölni nem mulasztathatunk.

A p. p. 461-ik §-ának azon intézkedése, hogy a 307-ik §-ának felhatalmazás foglalt tárgyairól árverés nagyobb hivatalos hazai lap útján közzétessék, — a távollévő hitelezők, névze felette átvés, jöteknék és igen széles körű, fővárosi hivatalos lapokat számos intézetek, hivatalok, egyetemek, casikok és nyilvános helyek járják; ezáltal pedig ott, hol távollévő és falkon egy vagy fél, vagy negyed házhely bocsátási árverés alá; a paraszt gazda 8- vagy 16-od részét sem a pesti sem a bécsi bankár meg nem veszi, s azt a kisebb városi polgár vagy birokos figyelmére sem méltaják, — efféle ingatlanságnak revége csakugyan nem más, mint falusi községek lakosa, — a pesti hivatalos közlöny hirdet-

ménye nem jut a faluházhoz, a tanító, tisztelő vagy ún. egy óra földes urasághoz, s így a hivatalos fővárosi hirdetményezés ügyfél, mint alperes névze teler, mely sem az egyik, sem a másik félnek nem használ.

Ellenkezőleg, ha a hirdetmények a megyei lapok útján tetétnékek közhírre, a ha eljuttat minden községéhez, az ly hirdetések minden fölvételével közzétételnek, s így el lenne kerülve az, hogy a sazelet, egy földmivel 8-od része néhány forintot árvereztetnek, s azon biztos eredmény adná magát elő, hogy az összegyűlt és kiértékel földmivel sokaság közt találkoznának egynek, kik legalább megközelítőleg tudnak meg a bees árat az árverezendő birtoknak meg.

Hogy ez az egész perlekedni kénytelen közönségre átvés és észszerű lenne, nem hisszük ezt létrehozni, úgy ingó, mint ingatlanoknál, csak az ügyvédi kar tapintatosságától függ, kik egyszerűen vagy saját képviselőiknek kárát előlétlenül nem kívánják folytatni nem képes.

Igaz ugyan, hogy előterjesztésünk lapok anyagi érdeke mellett szól, de elűnik e kérdés érdekeltség, ha a közös hasznát és előadásunk szabadságát tekintjük, miután elvitathatlan tény az, hogy a legszélesebb körű közzététel leggyorsabban és legbiztosabban lapok útján történhetik, — ha pedig a megye összes lakossága értesül egy árverés fölül, kétkedéssel sem lehet, hogy azon ne jelenjenek meg legalább a környéken lakó érdekeltek.

Beradták Némber.

Hírek

Az ellenékek ma d. e. 10. órákor a Curia termében gyűlést tart, mire az illetékek a lap útján meghívattak.

Borkiállítás az ellenékek a polgári kör helyiségén a véleki borkelmék előlítésre, mindegyik egy lepecsételt, évszámú ideit terméssel, részint 6-bort küldött meghirdetés alá. Kiállítások voltak sorozam szerint: 1. Szalay Endre, 2. Kovács Ferenc, 3. Miklósvics Ferenc, 4. Bassevsky Márton, 5. G. Ernyey János, 7. Mandics János, 8. Strössner György, 9. Kapács Károly, 10. Goldberg Gútmán, 11. 12. 13. 14. Filzer Ferenc, 15. Korpás József, 16. Czédel Mihály, 17. Korpás Pál, 18. 19. Veisbarth János.

ünnepen és azt mondják vala, hol vagyunk amaz?

„És a közösk közt nagy zúgolódás vala ó feléte, mert némelyek ezt mondják vala, jó ember; némelyek: nem, hanem a népnek álmítója!”

„Mindazáltal senki nyilván nem szól vala ó feléte, a zsidóktól való félelem miatt.”

János 7-ik fejezet, 11, 12, 13. vers.

Midőn tehát Jézus a templomban megjelent, s a Zsidóknak és papoknak szemére lobbantán, hogy ötöt megölni akarnak, s a kijelentése: hogy az Isten országá a zsidóktól elő fog vétetni és átadati a pogányoknak, hogy gyűlöleteset teremje; — hogy Jeruzsálemnek bő kíván maradni nem fog — hogy melidőn Abrahám volt, ó vala, és hogy az áta és ó egyek a zsidók követek ragadva meggyilkoltak akarták, s ha harajni előbe nem lépnek s így el nem távozik, akkoron meg is gyilkolták volna!

Máté 21-ik fejezet. — János 8-ik fejezet. — János 10-ik fejezet.

A papi fejedelmek és farizeusok a közvélemény megrendülését tapasztalván, más részről az eltávozott Krisztusnak Bethánában művelt csodáit részére, nem fordul-

nos, 20. Leitner Sándor, 21. Bozdk Károly, 22. 23. Nikitics István, 24. 25. Tót András, 26. Albery Ferenc. Kitétnékek a 2-ik számmal, közlötlen a táma a 4-ik 7-ik számmal, — júnak a 9. 15. 18. 21. 24. számmal mindannyi ideit terméssel borok hiteleztek. Megjegyzendő, hogy új ty bor, az ideit terméssel aránylag meg nem állta volna a kritikát nem jót a bíráló asztalra. — A mi a hirdetés alatt hozott 6-borokat — az a 6-borok az a megjegyzendő, hogy elszomorító csok, hogy így kitűnő borokkal mindaddig nagyon kevés tekintélyt végdőltek a kereskedelemben, magunk sem tudjuk mily kincseket bírnak, hanem természetesen, ahány ügyet feltekint meg, az annyiféle bort tartalmaznak, mi a kereskedelemben hátrány. — közös pinco kezelés jöjjön el a te országod.

A sok jó ó-bor között kétségkívél Filzer Ferenc ur 12-ik számmal bora volta legkitűnőbb.

Iskolák, melyek a városi képviselő fellegellete alatt állanak, mindennel el vannak látva, csupán a Milts Püspökség proteccióját igénylő felső városi iskola van oly rozor állapotban, melynek tanterve sincs, nem hisszük, hogy milyenháza legyen a püspökségnek, mert már intézkedés történt volna.

Szólló-cézsnaváltás kérdésében lapunk 48-ik száma vállaltára azon abnormis helyzetet, melyet a minsteri rendelet idézett elő a parcelláris vádtság bevezetésére elrendelése által. Tudomásunkra jutott, hogy ezen minsteri rendelet megszüntetett, és így, Vácra f. hó 6-án érkezett minsteri rendeletünk nem csak azt megengedi, hogy több szólló-vádság összegét az ügyvédek fizethet a vádtságtól teletelt, sőt azt is, hogy tükben vádtságtól sőt egész közöskék is összeírtet összebe rovatják le a kötelezettségeiket, — ezen intézkedés által tehát segítve van a bajon, és nem leszünk kénytelenek késpénzzel fizetni.

Mit is ezennel szótadomásra hozunk.

Folyó hó 20-án lesz a megyei b. tagok megválasztása, a város megj kerületre van osztva. 1-ő kerület választott kettő a Zöldfa vendégfogadón, első Réty Ignác, alelnök Eliaás Gyula, 2-ik kerület választó hármat a hatály vendégfogadón, első Kis Özgé alelnök. 3-ik kerület választó hármat a városban, első Degré A. János, alelnök Krednits Ferenc, 4-ik kerület választó kettő a fehérv vendégfogadón első Rud-

jon, elhatározták a végesapát fejére íranyozni.

Egy közreméletel bocsottak ki, melyben keudény megparancsolják: „hogy a jó Krisztus tartózkodású tudná, azt azonnal jelenjen fel, hogy elfogassanak.”

János 11-ik fejezet, 57-ik vers.

Husvét előtti ötödik nap Krisztus felmenő Jeruzsálem, mint már látjuk, nagy ünnepességűleg fogadtatott a sokaságot, ennek hitét azonban a pásaspás és farizeusok csak hamar megrendített, mert mint János apostol utagyanon fejeztében (János 12. fejezet) bevalik: a hozzá sereglettel ámbátor Krisztus sok jeleket tett volna előltük, nem hisznek vala benne. — János 12. fejezet, 37. vers. Azok pedig, kik hittek benne, a farizeusoktól félelmökben nem merték azt bevallani, hogy a gyulekezetből ki ne vetessenek (excommunicáltassanak). János 12. fejezet, 42-ik vers.

És volt Judéában három nappal husvét előtt a borzastó hangulat! — A megsértett pártok düh, az élelelelelelelele megindított papuralon kérielhetetlen bosszúja, — a politikát és vallási rajongók örjónő gyűlölete, a papi tekintély lényeghatóságával megfélemlített s eládmított nép valóságos egy zsoldos frigate képméretű, melyre szörnyű csónak, Krisztus megsemmisítésére volt irányva.

(Folyt. köv.)

nyászký Kálmán, aleok Benkár Dienes.

Abonyi, szorgalmas és kedvelő zeneművészek folyó ideán, csütörtökön lesz jutalomjátéka: „Aesopus” vígjáték című szerepében; a választott vigjáték biztosítás-közösségünknek a jó esét, melyet a szorgalmas ifjú színész iránti pártolás végett sem fog elkerülni.

Új zeneművek. Táborszky és Parsch kiadásában, Pesten, a következő új zeneművek jelentek meg:

Zongorára két kézzel.

Badarzewski. Tűzcsók. 4-k mű. Egy szós imája. 40 kr. Clementi. M. Két tanulmány (Az újjak egyenlő megismerésére) 50 kr. Cramer C. Mandolinata. Chanson de Paladine. (Souvenir de Desirée Arton) 50 kr. Leybach J. 35-k mű. Faust oper de Gounod Fantasia de Gounod. I. fr. Thern K., 36-k mű Nocturne. 80 kr.

Táncok zongorára két kézzel.

Deutsch A. 2. Frau—Fruhl gyors-palka 50 kr. Einlein K. Jackson Hines (Korsócska) 50 kr. Farkas J. H. Palka Miska. Csókás csárdás. 60 kr. Köröndy. Emilia-Polka (reggeli) 50 kr. Körner A. Höher Péter gyors-palka. 50 kr. Kral J. Humor-Polka (reggeli) 50 kr. Schindler J. Bonnard-Polka (reggeli) 50 kr. Gigerl-Ogerl. negyes. 60 kr. Derfesch Schani. Keringő. 80 kr. Tisza Aladár. Erdő erdő sűrű erdő csárdás. 60 kr. Kerekes András (Nincsen a faluban pártia) csárdás. 60 kr. Republica. csárdás. 80 kr.

Zongorára négy kézzel.

Tisza Aladár. A fiatal színházlátogatás. Választás a magyar dalnépek legkedveltebb darabjait. 1-ső fűzet. Hunyady László. Ilka 1. fr. 20 kr. Gyöngyök a Magyar népi dalaliból 1-ső fűzet. Szózat. Pizkos az én ingem. Káka vetés. Szomorú fér ága. Szerettek én egyetlen szív virágom. Aranyos vállugor. Jaj! he fényes. Befordultam a konyhára. 1. fr. 2. Népserző csárdások. Legújabb és legjobb gyűjtemény. 1-ső fűzet 1 fr. 50 kr.

Reggeli művek.

Ridler György. Magyar Ábránd. „Haj” be fűnyes csillag ragyog az égen” és „Befordultam a konyhára.” 50 kr. 2-k Magyar Ábránd. „Nagy pénteken monka hólló a hát” és „Helyre Ketti.” 50 kr. 3-k Magyar Ábránd. Szerettek én egyetlen szív virágom” és „Szerelmes kántor dalai.” 50 kr.

Dalok egy éneklőhangra zongorával kísérettel.

Reichard A. 5-k mű. Te kedves sem, te szép csillag. Sopran-vagy Alt-hangra. 50 kr. Tisza Aladár. 22 Kedvelt magyar népdal. I. Ha meguntam rózsám. 2. Gyere ki szívem. 3. Semmit sem véstem. 4. Gyönyörű a természet ki menyeske. 6. Szóltál-már. 7. Hej ne busulj. 8. Oh! mi boldog. 9. Tűzes szék. 10. Tudja isten. 11. Be szépen szól. 12. Kenderosi. 13. Debrezeni cakozgató. 14. Szabad a madarak. 15. Barna lovas. 16. Tisza vize. 17. Torna vize lassan foly medrében. 18. Tavaszod az idő. 19. Hazám előtt. 20. Nem járj én már. 21. Ah! szívtem megint vallj. 22. Égésikati emlék. 2. fr. Ezen dalokból zongorakísérettel egyetlen gyűjteményben sem jelentek meg, és így folytatást képezik az eddig létező magyar népdalgűjteményeknek.

Az összes új dalokról művek tartalmuk tekintetéből is a legnagyobb elterjedésért tartanak igényt. A közzétett felsorolt táncdarabok eredeti, friss és a tánckedvet fókuszáló műveinek a bizonyára már a jelen farsangi időben is kívánják a közönség tetszését.

A kiállítás igen díszes, és a kiadványokból tetszés szerint egybeállított egyes gyűjtemények kar és személyi és új évi ajándékokul nagyon ajánlhatók.

Kiadótulajdonos: ELIÁSSY GYULA.

„Apollo” ezim alatt megjelent a mutatóvány szám a Fellegi Viktor által szerkesztett zeneművelgyűjtő, zongorások és dalosok számára. Megjelent minden hó 1-ső és 15-k napján. Előfizetési ára egész évre 5 frt, félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 fr. 25 kr. Egyes szám ára 50 kr. Ez összegek a szerkesztőből Budára. Iskolásokra 10% szám alá küldendő. A vállalat újévől kezdve indul meg. A mutatóványszám tartalma: „Magyar ábránd” Ábrányi K. műdala felett Sipos Antalról; „Egyével” Flotv. „Army” című operájából, Petényi Öt. távtól; „Gondolatok” Selyer Károlytól; „Polka” Szantner Zsigódtól. „Dal” Langer Viktortól; végre „Dal” négy félhangra Zsák Vilmostól.

A fegyvári munkásoknak Vácra közözlésre lenő felhívású iránti indítványt a városi közgyűlésen Pruner Antal tanácsnok ur megtevén, az iránti felterjesztés szükségse belátván, a képviselőket áll megvastagot; már most megint a poros protokollumba meg ne penszék?

Görög Kégyi Lajos országos-ménjét Vörösmartynak engedte nevezetn, nem érdemlen meg az ily magyar nézők, hogy öt vizont Báró-nak vagy Bodri-nak, vagy Fakó-nak nevezék? Anyit azonban bizton megérdeml, hogy neve sehol egyebütt csak az orvoktassék meg, hogy ő elég kiműveltenül Vörösmarty nevet vitte, vagy vitelni engedte, t. i. az istállóba.

A rögtön beálló hideg és hó hatalmas decembert napoktól létez elő, ezen azonban nem lehet csodálkozni, mert hiszen nem juliusi napokat élünk, hanem, hogy a hó-törések a házak melletti járdákról a házúrak el nem sörpöriték, sem lehet csodálkozni, mert az olvadó hó csak is az ő házak feléi fogja átvesztelenül. — 7. városi alldámszék nem lennendek szivek előre menni jó példát.

Nincs több vörös orr! Párisban dr. Bernir villanyos szikrákat használ az orr vörösiségének elűzésére. E kellemetlen szimnt nem rég egy sílőelő hálózat létesíté meg, s mint a francia lapok írják, közelebb körutat tesz, hogy találmányait másol is értékesize azoknál, kik Bachus oltárán keletlen többet áldoztak.

Ezt valóban megérdemelte! Napoleon császárral történt 1805. évi harcokiban, hogy az országban tett korúta alkalmával, mint minden valamire való közseg, ugy Bordeaux is diadalvet emelt tiszteletére, melynek tetőgörl, midőn a közárság elnöke általa áthaladt, egy koronának kellett csigák segítségébe állásni, rajta eme felirattal: „Ezt valóban megérdemelte!” A nagy nap reggelén azonban erő zápor volt, s az ünnepegy pillanában az előzött papirkorona helyett csak a köztök érszedett te az elnök ur ott a fentébb felirattal kezdő pléhtáblácskával.

Spitzer Miksa könyv-mű-és hangjegyekereskedésében Vácra, éppen most jelent meg és minden hitelen könyv-és zenekereskedőnél kapható, B-Gyarmaton és Ezer-székirtéttől négy főtékereskedésében Nefelejts-Polka, zongorára szerző Ulrich Géza. Ára 40 kr.

Színészet.

Szombat dec. 3-án Az utolsó zsidó adatot nagy közönség előtt.

Vasárnap dec. 4-én Szótköt katonát adták; közönség elég számmal.

Kedden dec. 5-én Erdő szépe adottt Jakab-né jutalmában, a városi színháztagozatát eljéte volt jelen, nyert tapoktat és koszort megérdeml, amár ez uttal játékan némi levertség mutatkozott.

Szerdán dec. 6-án Az ördög és a vak leány adatotok. Saint Germain szerepét mi Jakab-né kezében sorottuk volna látni. Nyiri bár a színpadon otthonosnak

tetszik, de nem kielégítő szavallata, és zseniosésé a szerepört eljéte; — Blanche (Jakab-né) elatlátása közbem vendőség által meglopetve, látva a veszélyt, mel lednyát környeze és halva, hogy öt pédd az a nép, melyét éit, méregkeverés-váddal illelt, ezt a jelenetet másépek kellett volna színozni, bizony másépek Nyiri ur.

Péntek dec. 8-án Bányavallam adottt. Abonyi (Vendelin) jó játéka és csinos hangzával épen úgy megérdemelte a tapoktat, mint Günther (Nyiri) uram extemporalitása. Jakab (Dolozdy) jó játszótt. Nyiri (Günther) practicus játékszék szerent úgynevez maskirozott arcza többöszr kacajra költé a hallgatóság, mikor is hozták a dachányt Európába és mikor kezdőttk burmotosni kedves Günther dr. Nyiri-né (Kordlia) kis szerepött oly jól adta, hogy azt hiszitek, színterent ideők nézők szerepében léhaogot pótlánd a társulatnál. Jakab-né (Margit) telen kis Margit volt, kedvesen adta az eljárogás kedvesével jelenetet, valamint meghatótt a bányajelenet esetégek. Günther böhösgétt nevetés nélkül nem bírta kiállani, az igaz, hogy ezt a közönség nem igen veszi észre, de észreveszik az érdeklyes logettesek urak és — X.

Vasárnap, dec. 10-én „A Strike” adatik. Aradi színháztagozat az a városi közönségnek kedvesedik, midőn e költséges színművet megszerzte, mely az előelő közönségre épy elődekel bir, mint a közösp osztályra nézők tanulságos.

Szerkesztői hízetek.

Nyitvány Gustáv kedves barátomok H. M. Vitézké, kétség, és valóság magyar zamatú zene-költőimégy, kik az ő közzése ama szép magyar nyelvén, melyért Nagy-könyv helyettét én, ama helyetben te (franya constructio) alig bírok helyőbe hihetőtől, és a legújabb közzesébe állalban nem ér mindé gyűjteménye egyfölváltoztatásnyit. — Kis nyitványt szerkesztőimégy Pesten bocsát-natot kérték a közzételemt, a szimoktat elköltők; aligba a posta nem volt az oka, mert mi a lapokat rendszeren küldjük. Zádor Kélmán urak, küldeménye elkésett, de közzéni fogjuk. Szerk.

Felízetési felhívás

„VACZ”
Heti-közlönyre.

Lapunk ez év letételével harmadik évfolyamát nyitandja meg, hogy társadalmi kérdéseinkben megnyire, egykezett megjelölne rendeltetésének, azt olvasónkj jól tudják, bizton tekintünk a jövőbe, mert alapoztam meggyőződésünk arról, hogy t. közönségünk belátta, miszerint ily közlönyre Vác-és vidékének égető szükségse van, s nem vonandja meg a fenntarthatás költségeihez előfizetésektől táj járulni. Előfizetést főlétel k helyben és vidékre: Egy évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.

Feloldás szerkesztő: ELIÁSSY GYULA.

Vác, 1871. Nyomatott a siketa. Iparint. gnyassóttján.